

Dank

Deze biografie is geschreven op basis van bronnen én met de onmisbare behulp van velen. Ik dank, om heel uiteenlopende redenen, iedereen die mij in de loop van bijna twintig jaar bij de totstandkoming van dit proefschrift heeft geholpen.

Allereerst mijn promotor Pim Kooij, die mij –bekwaam en met begrip en beleid, waar nodig een time-out verlenend, bijna vanaf het begin van zijn professorale bestaan, eerst in Groningen, later in Wageningen, soms tijdens een maaltijd in een nabij het station gelegen Zwols etablissement– langs de klippen van een langdurig promotietraject heeft geleid. Enkele andere namen noem ik hier, in de hoop niemand te vergeten en voorrang verlenend aan de alfabetische volgorde boven de, in historische zin te prefereren, chronologie: Niels Bakker, Jan Bédoux, Maaike Bergmans, Hester de Boer, Rob de Bree, Paul Brood, Paul Brusse, Jaap Dijkhuis, Vincent Erdin, Gerrit Groenhuis, Jan-Taco de Gussinklo, Georg Hartong, Gerrit van Hezel, Clemens Hogestijn, Frank Inklaar, Rob Janson, Janny de Jong, Tjitske Keizer, Anneke en Jef Knol, Rob Kooij, Peter Lindhoud, Nico Lettinck, Ad Marijs, Wimke Massink, Erna Oosterveen, Tonny Peters, Aaldert Pol, Evert Schoorl, Jan van Tiggelen, Nynke van der Wal, Siem van der Weerd, Henk Wiechers; het Historisch Centrum Overijssel en daarmee vele (oud-)collega's en vrijwilligers, waarvan ik hier vermeld: Christien Alkema, Aly Beekhof, Arnold Gevers, Wim Huijsmans, Bert Looper, Jeanine Otten, Piet den Otter, Marieke Schaap, Marga Schulte, Vincent Slebbe, Bert de Vries, Jan Wigger; de gastvrije leden van de Leerstoelgroep Agrarische Geschiedenis van Wageningen Universiteit, die mij ruimhartig lieten delen in hun brede kennis en ervaring: Jan Bieleman, Leandre Bulambo, Margreet van der Burg, Piet van Cruijningen, Ronald Rommes, Anton Schuurman, Remco Visschers en Mathijs Witte; Aicha el Makoui en Erwin Karel die mij, namens WUR en NAHI, in de zeer intensieve fase tussen manuscript en drukker met grote inzet terzijde stonden; Frank de Wit die vorm gaf aan het omslag; Jan de Groot in Groningen, die vanaf de eerste promotieplannen met mij heeft meegedacht én, met buitengewone nauwgezetheid heeft meegelézen; mijn paranimfen en trouwe vrienden vanuit de Slavische tijd in Groningen, Ursula Hegeman en Wim Visser.

Aan mijn dierbare en inspirerende vader, Hendrik Coster, die mij op de weg van de taal en de geschiedenis bracht, maar helaas al in 1975 overleed, draag ik deze dissertatie op. Natuurlijk gaat de dank ook uit naar mijn familie, mijn moeder Trijntje Coster-Guchelaar in het bijzonder. Tot slot, maar niet in de laatste plaats, noem en roem ik mijn vrouw Rennie Oosterveld. Wij leerden elkaar kennen op 26 augustus 1983, toen wij op een vrijdagmiddag in Zwolle begonnen aan onze studie geschiedenis: precies een kwarteeuw voordat dit proefschrift werd voltooid. Op 7 februari 1995 werd onze dochter Annelotte geboren, in de periode waarin ook Sloet zich nadrukkelijk aandiende en zijn plaats opeiste in ons huis. Niet genoeg kan ik waarderen, dat ik van Rennie en Annelotte de ruimte en de tijd heb gekregen om te werken en dat zij volop met mij meeleeften. Maar ik doe een belofte: voortaan zal Sloet vooral op de boekenplank blijven staan en in de lijst blijven hangen en zal de actualiteit weer voorrang verkrijgen boven de sensatie van zijn historie.